

Γιοχάνες Βερμέερ

Ο Γιοχάνες Βερμέερ
Johannes Vermeer, 31
Οκτωβρίου 1632 - 15
Δεκεμβρίου 1675),
43 ετών .Ολλανδός
ζωγράφος που έζησε
και εργάστηκε στην
περιοχή του Ντελφτ
της Δυτικής Ολλανδίας
κατά το 17ο αιώνα.

Μαζί με τον Ρέμπραντ
αποτελεί έναν από
τους σημαντικότερους
ζωγράφους της
Χρυσής Εποχής (1584-
1702) της Ολλανδίας.

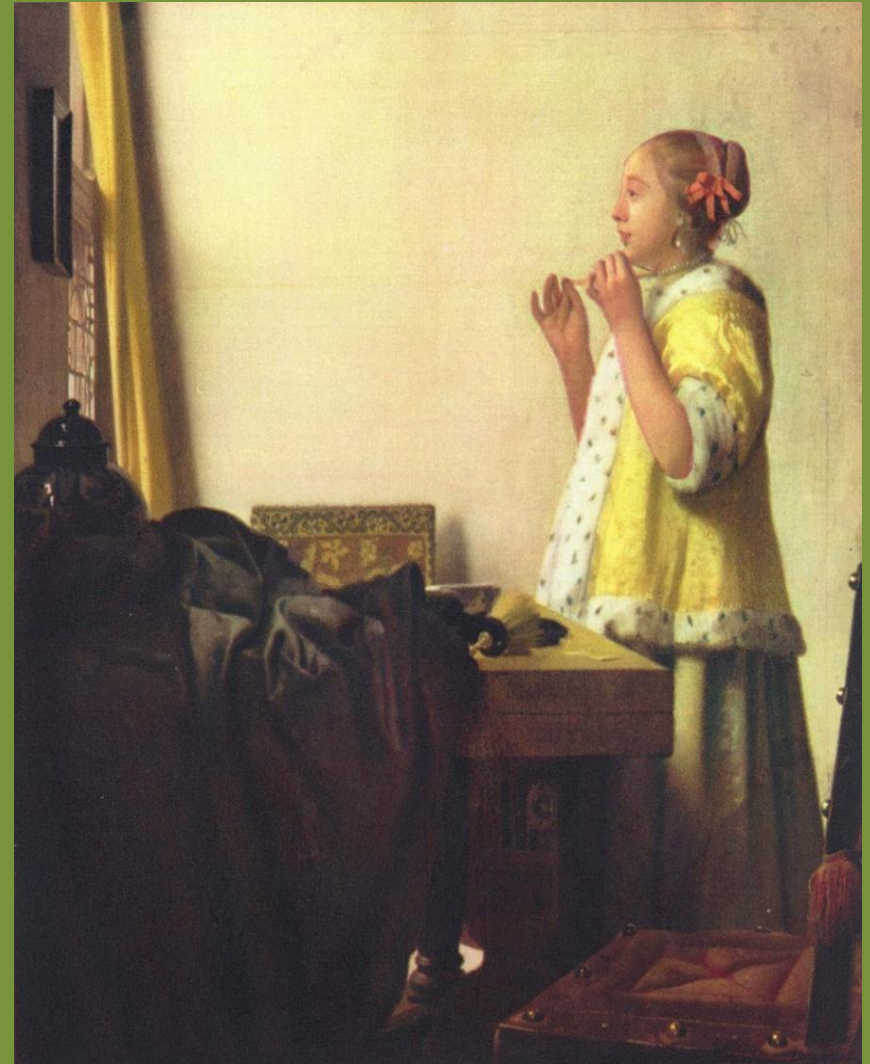
• Πολύ λίγες πληροφορίες είναι γνωστές για τη ζωή του Βερμέερ . Ο πατέρας του εγκαταστάθηκε στο Ντελφτ περίπου το [1615](#) και εργάστηκε αρχικά ως έμπορος μεταξιού. Το 1641 έγινε ιδιοκτήτης ενός πανδοχείου, είχε κοινωνικές επαφές με καλλιτέχνες της εποχής και ενδεχομένως το γεγονός αυτό να υπήρξε καθοριστικό στην ενασχόληση του γιου του με τη [ζωγραφική](#). Τίποτα δεν είναι γνωστό σχετικά με την εκπαίδευση του Γιοχάνες Βερμέερ.

• Το 1653 έγινε μέλος της συντεχνίας ζωγράφων του Αγίου Λουκά, στην οποία ανήκαν επίσης υαλοκατασκευαστές, έμποροι έργων τέχνης καθώς και κατασκευαστές ή πωλητές κεντημάτων και πορσελάνης. Προϋπόθεση για να γίνει κάποιος δεκτός στη συντεχνία ήταν να έχει εκπαιδευτεί για τουλάχιστον έξι χρόνια κοντά σε έναν αναγνωρισμένο από την ίδια τη συντεχνία καλλιτέχνη.

- Το 1653, ο Βερμέερ παντρεύτηκε την Catharina Bolnes, κόρη εύπορης οικογένειας. Απέκτησαν συνολικά 14 παιδιά, από τα οποία τα 4 πέθαναν σε πολύ νεαρή ηλικία.
- Αρχικά έζησαν στο πανδοχείο ενώ αργότερα μετακόμισαν στη συνοικία των καθολικών .

- Εικάζεται πως ο Βερμέερ συνέχισε να είναι ιδιοκτήτης του πανδοχείου ή πως παράλληλα με τη ζωγραφική ασκούσε το επάγγελμα του εμπόρου έργων τέχνης.
- Ο ίδιος ζωγράφιζε κατά μέσο όρο δύο πίνακες το χρόνο, πιθανότατα όχι τόσο για λόγους εμπορικής εκμετάλλευσης αλλά κυρίως για ανθρώπους που εκτιμούσαν τους πίνακές του.

•Ο Βερμέερ έχαιρε εκτίμησης ως καλλιτέχνης αλλά και ως ειδήμων σε ζητήματα τέχνης. Ενδεικτικό είναι το γεγονός πως το 1672 ταξίδεψε στη Χάγη, προκειμένου να πιστοποιήσει τη γνησιότητα μίας συλλογής έργων του Φρειδερίκου Γουλιέλμου, εκλέκτορα του Βραδεμβούργου.

Η Άποψη του Ντελφτ
1660 .Ελαιογραφία 96,5Χ117,5 Χάγη

Τα τελευταία χρόνια της ζωής του περιήλθε σε δεινή οικονομική κατάσταση, εξαιτίας του πολέμου που ξέσπασε μεταξύ Ολλανδίας και Γαλλίας το 1672.

Καθώς δεν μπορούσε να συντηρήσει την πολυμελή οικογένειά του έπεσε σε κατάθλιψη και η σωματική του υγεία επιδεινώθηκε.

Πέθανε το 1675 και γνωρίζουμε πως ετάφη στις 15 Δεκεμβρίου,
στον οικογενειακό τάφο της Παλαιάς Εκκλησίας του Ντελφτ.

•Ο Βερμέερ διακρίνεται κυρίως ως ζωγράφος **ρωπογραφιών**, καθημερινών ρεαλιστικών σκηνών και ηθογραφιών. Κατά το μεγαλύτερο ποσοστό οι πίνακες του προσαρμόζονται στην κυρίαρχη τάση της ολλανδικής ηθογραφικής ζωγραφικής.

Σύμφωνα με την οποία έπρεπε να καταδικάζονται η αμαρτία και τα ανθρώπινα πάθη, με απώτερο στόχο τη διαπαιδαγώγηση και την ανάδειξη της «ενάρετης» ζωής. Στην πλειονότητά τους, τα ηθογραφικά έργα του επιδιώκουν να διακωμωδήσουν τις αποκλίνοσες συμπεριφορές, ενώ ελάχιστα από αυτά παρουσιάζουν ένα πρότυπο προς μίμηση.

•Κατά κύριο λόγο επέλεγε να ζωγραφίσει νεαρές γυναίκες, συνήθως ως μέρος μίας ευρείας σύνθεσης αλλά και σε προσωπογραφίες.

Ο Αστρονόμος .

1668. Ελαιογραφία 50X45 εκ.

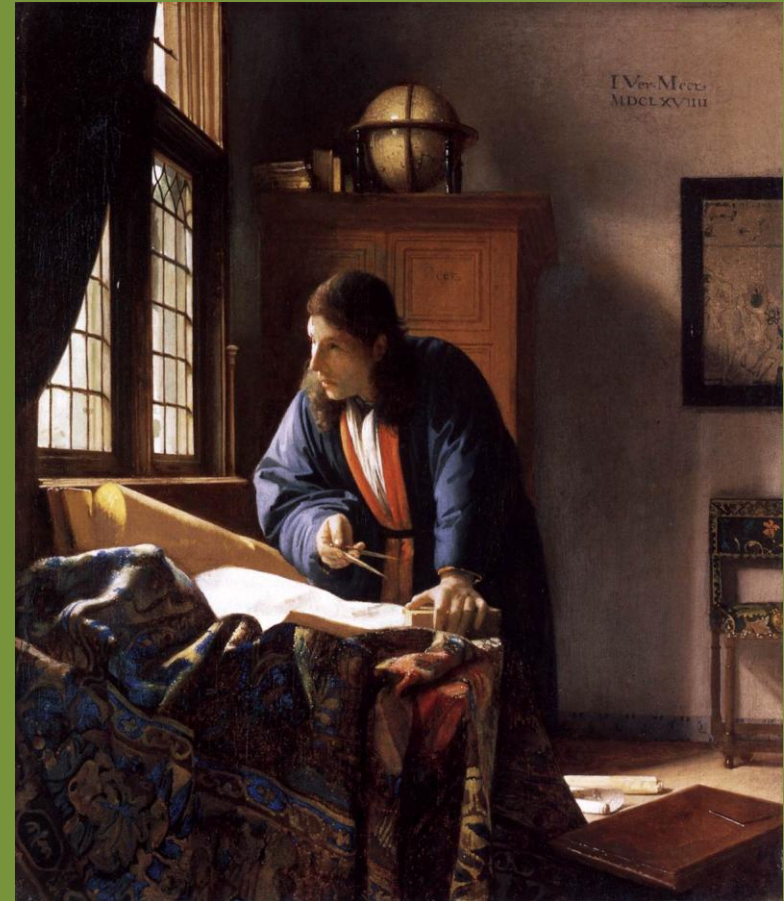
Λούβρο

Ο Γεωγράφος.

1668.Ελαιογραφία.52X45,5 εκ.

Φρανκφούρτη

- Οι πίνακες του διακρίνονται για την αυστηρή σύνθεση τους, τις έντονες χρωματικές αντιθέσεις και τη χρήση του φωτός, για την οποία έχει υποστηριχθεί πως ο Βερμέερ χρησιμοποίησε σκοτεινό θάλαμο ([camera obscura](#)) για τη δημιουργία των περισσότερων πινάκων του.

• Για τα δεδομένα της εποχής του ολοκλήρωσε πολύ μικρό αριθμό έργων, περίπου πενήντα από τα οποία τριάντα πέντε έχουν διασωθεί. Αν και το έργο του επαινέθηκε στη διάρκεια της ζωής του και κατά τον 18ο αιώνα, στη συνέχεια περιέπεσε στη λήθη.

• Η επανεκτίμηση του έργου του σχετίζεται με την εμφάνιση του κινήματος του ιμπρεσιονισμού. Το 1866 ο Γάλλος πολιτικός και κριτικός Theophile Bürger-Thoré (1806-1869), ο οποίος ενδιαφερόταν έντονα για την ολλανδική ζωγραφική του 17ου αιώνα, παρουσίασε ένα δοκίμιο στο οποίο συνδύασε τη θεωρία των ιμπρεσιονιστών για το χρώμα ως συνάρτηση του φωτός με την αρμονία των χρωμάτων στους πίνακες του Βερμέερ..